

عنوان مقاله:

ترجیحات حسابرسان ایران از ارزیابی عوامل موثر بر ریسک ذاتی در سطح مانده حساب ها و صورت های مالی

محل انتشار:

پژوهش های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

زهره حاجیه - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق (قیام دشت)

خلاصه مقاله:

ارزیابی دقیق ریسک ذاتی یکی از گام های مهم برای ارزیابی سطح ریسک حسابرسی توسط حسابرسان مستقل است که موجب کاهش ریسک عدم شکست در حسابرسی و ارائه اظهار نظر حسابرسی درست در حسابرسی مبتنی است. ارزیابی ریسک حسابرسی می تواند بر برنامه ریزی حسابرسی، طرح ریزی راهبردهای متعاقب حسابرسی و نتایج نهایی آن اثر بگذارد. استانداردهای حسابرسی ارزیابی ریسک ذاتی را در دو سطح کلی صورت های مالی و در سطح جزئی تر مانده هر حساب پیشنهاد می کنند. اما سوال اساسی این است که آیا از نظر حسابرسان این دو طبقه هنگام ارزیابی ریسک ذاتی مستقل از هم هستند یا خیر، زیرا این ارتباط مستقیمی بر ارزیابی حسابرسان از ریسک ذاتی واحد تحت حسابرسی و در نهایت بر ارزیابی ریسک عدم کشف حسابرسی تاثیر خواهد داشت. در این راستا، این تحقیق به بررسی رابطه بین طبقات ریسک ذاتی می پردازد. نمونه تحقیق از حسابرسان عضو جامعه حسابداران رسمی ایران به طور تصادفی انتخاب و با استفاده از ابزار پرسشنامه اهمیت هر یک از عوامل تاثیرگذار بر طبقات ریسک ذاتی مورد سنجش قرار گرفت. نتایج تحقیق نشان می دهد که رابطه مثبت معنی داری بین عناصر تاثیرگذار بر طبقات ریسک ذاتی وجود دارد، هرچند این رابطه نسبتا ضعیف است ولی تفاوت معنی داری بین عوامل موثر بر این دو طبقه ریسک ذاتی از نظر حسابرسان وجود دارد. ضمنا در محیط حرفه ای حسابرسی ایران، حسابرسان ارزیابی سطح مانده حساب ها را به ارزیابی در سطح کلیت صورت های مالی برای ارزیابی ریسک ذاتی ترجیح می دهند. نتایج این تحقیق می تواند در تشخیص عوامل تاثیرگذار بر ریسک ذاتی در هر دو سطح و همچنین توجه به رابطه بین این عوامل در محیط حسابرسی ایران به حسابرسان مستقل یاری رساند.

کلمات کلیدی:

مدل ریسک حسابرسی، ریسک ذاتی، سطح صورت های مالی، سطح مانده حساب ها و معاملات عمده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616836>

